

Antero Jaakola
6.3.1941–27.2.2005

Diplomi-insinööri Antero Jaakola kuoli kotonaan Rovaniemellä 27. päivänä helmikuuta 2005. Hän oli syntynyt pientilaperheen esikoisena Rovaniemen maalaiskunnassa 6.3.1941 ja oli siten kuollessaan viikkoa vaille 64 vuoden ikäinen.

Antero Jaakola varttui lapsuutensa Rovaniemen maalaiskunnan Siika-Kämän kylässä. Antero oli lahjakas oppilas jo alakansakoulussa. Vaativammista kotioloisuhteista huolimatta hänen toivottiin jatkavan oppikoulussa. Syksyllä 1954 Antero aloittikin koulunkäyntinsä Rovaniemen yhteislyseossa, josta kirjoitti ylioppilaaksi v. 1962.

Suoritettuaan varusmiespalvelunsa Antero Jaakola aloitti opintonsa v. 1963 Helsingin Teknillisessä korkeakoulussa maanmittausosastolla, josta valmistui diplomi-insinööriksi v.1969. Valmistuttuaan Jaakola auskultoivat Rovaniemen silloisessa maanmittaustoimistossa v. 1969–70.

Vuonna 1970 Jaakola siirtyi hoitamaan vasta perustettua Rovaniemen kaupungin apulaiskaupungingeodeetin virkaa. Tätä virkaa hän hoiti esimiehensä kaupungingeodeetti Pentti Rantasen v. 1985 tapahtuneeseen kuolemaan saakka, minkä jälkeen Jaakola nimitettiin kaupungingeodeetin virkaan.

Jäättyään virkavapaalle geodeetin virasta v.1986 Jaakola kypsytteli hiljalleen oman kiinteistöalan yrityksen perustamista ja lopulta ajatus toteutui. Hän sanoutui irti kaupungingeodeetin virasta vuoden 1987 loppupuolella ja aloitti seuraavan vuoden alusta perustamansa Kiinteistötoimisto Jaakola Oy:n toimitusjohtajana. Yritystään hän johti vuoden 2000 kevääseen saakka hakeuduttuaan silloin sairauseläkkeelle. Tällöin hän luovutti yrityksensä johdon

pojalleen Juhalle, joka oli toiminut jo vuosia yrityksessä ja saanut näin Antero-isältään parasta mahdollista ”täsmäkoulutusta”.

Antero Jaakola toimi virkaurallaan myös sivutoimisena Rovaniemen teknillisen oppilaitoksen tuntiopettajana 1969–72 ja teknisen tarkastuskeskuksen vakaajana 1984–87. Jaakola oli myös lukuisissa merkittävissä luottamustehtävissä kuten esim. Rovaniemen kaupunginvaltuuston jäsenenä (SDP) 1997–2004, kaupunginhallituksessa 1997–98, tarkastuslautakunnan varapuheenjohtajana 2001–04 ja Rovaniemen kirkkovaltuustossa sekä usean yhtiön hallituksessa.

Antero tunnettiin avoimena, oikeudenmukaisena ja helposti lähestyttävänä ihmisenä. Hänen kanssaan oli helppo tehdä yhteistyötä mitä moninaisimmissa asioissa Rovaniemen kaupunkilaisten hyväksi. Anteron yksi ”tavaramerkki” oli iloisuus ja hersyvä huumorintaju.

Jaakolan harrastuksiin kuuluivat merkittävänä osana liikunta niin aktiiviliikkujana kuin myös lento- ja jalkapalloilun seuraajana. Yrityksensä kautta hän myös antoi merkittävää taloudellista tukea seurajoukkueille.

Elämän valoisien puolien ohella myös raskas suru kohtasi Anteroa syksyllä 1997, kun hänen puolisonsa Muisto menehtyi vaikean sairauden murtamana. Avioliittonsa he olivat solmineet jo opiskeluaikana 1967. Elämänkumppanin poismeno mursi myös Anteron omaa terveydentilaa ja osaltaan edesauttoi yrityksensä luovuttamista pojalleen. Viimeisinä vuosinaan Antero jakoi ilonsa ja murheensa lastensa lisäksi Eliisa-ystävänsä kanssa kulttuurin, liikunnan ja muiden ystävien parissa.

Aurinkoisena ja kirpeänä pakaspäivänä 12.3.2005 runsas saattojoukko oli jättämässä Anterolle jäähyväisensä ja saattamassa hänet haudan lepoon puolisonsa Muiston vieras Rovaniemen Viirinkankaan hautausmaalle. Anteroa jäivät kaipaamaan kaksi lasta, kaksi lastenlasta, Eliisa, muut sukulaiset sekä lukuisat ystävät ja työtoverit.

Kaarlo Kantola

Lassi Hjalmar Iharvaara
5.4.1925–5.4.2005

Dipl.ins. Lassi Iharvaara kuoli 80-vuotissyntymäpäivänään Vantaalla lyhyen sairauden murtamana. Hän oli syntynyt 5.4.1925 Viipurissa ja asui viimeisinä elinvuosinaan Tuusulassa.

Iharvaara suoritti ylioppilastutkinnon Lahden lyseossa 1944 ja valmistui diplomi-insinööriksi teknillisen korkeakoulun maanmittausosastolta 1951. Toimittuaan lyhyen aikaa Kymen kunnangeodeettina hän työskenteli Karhulan kauppalangeodeettina vuoteen 1957 saakka. Yhdyskuntasuunnittelu veti puoleensa Iharvaaraa ja geodeetin työtä seurasi seitsemän vuotta Kymenlaakson Seutukaavaliiton toiminnanjohtajana.

Yrittäjäksi ja konsultiksi Lassi Iharvaara päätyi vuonna 1964, kun hän yhdessä arkkitehti SAFA Matti Taustin kanssa perusti yhdyskuntasuunnittelun konsulttitoimiston, Suunnittelutoimisto Iharvaara-Taustin, Helsingin Kruununhaakaan. Merkittäviä toimiston töitä olivat mm. Suomen ensimmäisen lakisääntöisen seutukaavan, Salon seutukaavan valmistelu sekä Asuntosäätiön tilaama kunnianhimoisen Uusimaa 2010 -suunnitelma ja Porkkalan merikaupungin yleissuunnitelma. Seutusunnittelutöitä toimisto teki mm. Itä-Savoon ja Keski-Savoon sekä yleiskaavatöitä mm. Orimattilaan, Iisalmeen ja Tornioon ja asemakaava- ja rakennuskaavasunnittelua lukuisiin kaupunkikeihin ja kuntiin. Iharvaara toimi myös johtavana konsulttina kansainvälisiin hankkeisiin tähänneessä Finnish Planning Consulting -yhtiössä. Iharvaaran johtama toimisto kehitti ennakkoluulottomasti moniammatillista tiimityötä. Hän antoi alaisilleen haasteellisia tehtäviä. Töitä pusket-

tiin kriittisinä aikoina kellonajoista riippumatta mutta kiireen lauettua vietettiin myös yhteisiä iloisia iltoja. Iharvaara otti rohkeasti riskejä ja oli asiakaskontakteissaan taitava neuvottelija.

Vuonna 1969 Iharvaara perusti uuden konsulttiyhtiön, EKOPLAN Oy:n, jonka toimitusjohtajana hän toimi yhtiön toiminnan päättymiseen saakka v. 1975. Tämä yhtiö pyrki panostamaan yritysmaailman ja julkishallinnon yhteistyön kehittämiseen ja sitä tukevien toiminnallis-taloudellisten hankkeiden suunnitteluun. Eräs näistä oli Yleisradion rationalisointihanke. Toimintaidean toteuttamista vauhdittivat Iharvaaran laajat yhteiskuntasuhteet. Vaikka yrityksen elinkaari jäi lyhyeksi, Iharvaara osoitti ennakkoluulottomuutta ja rohkeutta käynnistää konsultointia uusillakin toiminta-alueilla.

Virkamiesuralle Lassi Iharvaara palasi 1975, kun hän aloitti työt Tuusulan kunnan teknisen osaston osastopäällikkönä ja jatkoi sitten teknisenä johtajana aina eläkkeelle siirtymiseensä saakka 1988. Tuusulan kunta eli jo Iharvaaran virka-aikana voimakasta kasvun aikaa ja haasteellisia töitä riitti. Eräs Iharvaaran aikana keskustelua herättänyt iso hanke oli ns. Klaavunkallion alueen kaavoitus ja omistussjärjestely, missä värikkäiden vaiheiden jälkeen alue lunastettiin kunnalle. Teknisen osaston henkilökunnan keskuudessa Iharvaara oli pidetty esimies.

Vielä eläkkeelle jäättyäänkin Iharvaara jatkoi ammatillista toimintaa ja mm. johti Jalasjärvelle kaavallun soveltuvuusvalmennuskeskuksen suunnittelua ja perustamista.

Lassi Iharvaara oli yhteiskunnallisesti aktiivinen. Hänen johtavat luottamustehtävänsä ja muu toimintansa näkyivät mm. Seutusunnittelun keskusliitossa, Yhdyskuntasuunnittelun Seurasassa, Kaavoitus- ja rakennusasiain neuvottelukunnassa, kehitysalueiden neuvottelukunnassa, HPY:n edustajistossa, Kymenlaakson teknillisessä yhdistyksessä, Karhulan kauppalaanvaltuustossa, Kymenlaakson kauppakamarissa, useissa keskisen Uudenmaan kuntien välisissä yhteistyötoimikunnissa, Tuusulan Rotary-klubissa ja tietenkin Iharvaaralle tärkeässä Haapasaari-seurassa. Ansioistaan